alanını düzenleyen, 3410 sayılı Kanunun 2'nci maddesiyle değişik 6'ncı maddesi; dava konusu işlemlerin, 16 ayrı gümrük giriş beyannamesinden kaynaklanan ve ayrı hukuki rejimlere tabi olan, tahakkuk, ödeme emri ve haciz işlemleri olduğu dikkate alındığında da, aynı dilekçe ile dava konusu edilebilmelerine olanak bulunmadığından, 2577 sayılı Kanunun 5'inci maddesi; hükmüne aykırı olarak karar verilmesi, yapılan diğer usule aykırılık halleridir.

Açıklanan nedenle, temyiz isteminin kabulüne; mahkeme kararının bozulmasına; bozma kararı üzerine Mahkemece yeniden verilecek kararla birlikte yargılama giderleri de hüküm altına alınacağından, bu hususta ayrıca karar verilmesine gerek bulunmadığına 6.3.2007 gününde, esasta ve gerekçede oyçokluğu ile karar verildi.

AYRIŞIK OY

İcra ve İflas Kanunu hükümlerine göre, iflas, kamu borçlusunun malvarlığının tasfiyesi niteliğindedir. Türk Ticaret Kanunu hükümlerine göre de, tasfiye halinde, şirketlerin tüzel kişilikleri, tasfiye amacıyla sınırlı olarak tasfiye işlemlerinin sonuçlanıp, ticaret sicilinin silinmesine kadar devam eder.

Bu bakımdan; iflasın açılmasından sonra, şirketlerin temsili, önceki yönetim kurulu üyelerine değil; duruma göre, tasfiye memuru statüsündeki iflas dairesine veya iflas idaresine ait olmakla birlikte; yukarıda açıklandığı üzere, şirketin tüzel kişiliği devam ettiğinden, bu durumun, önceki yönetim kurulu üyeleri tarafından, iflasın açılmasından önce, şirketle vekil arasında kurulan vekalet ilişkisini etkilemesi olanaklı değildir.

Böyle bir sonuca; müflisin iflas malları üzerindeki tasarruf yetkisini kısıtlayan İcra ve İflas Kanunu hükümlerine dayanılarak gidilmesine de olanak yoktur. Zira; şirketin vergi borçları sebebiyle idari dava yoluna başvurulması işlemi, iflas manasına giren mallar üzerinde müflisin tasarrufu niteliğinde değildir. Dolayısıyla; dava dilekçesini imzalayan avukat ile şirket arasında eski yönetim kurulu üyeleri tarafından kurulan vekalet ilişkisinin, duruma göre, iflas dairesi veya idaresi tarafından sona erdirilmedikçe, devamına engel bulunmamaktadır.

Bu nedenle, temyiz isteminin, 2577 sayılı İdare Yargılama Usulü Kanununun 49'uncu maddesinin 1'inci fıkrasının (a) ve (b) bentlerinde yazılı bozma sebepleri yönünden incelenmesi gerektiği oyu ile (c) bendinde yazılı sebep yönünden incelenerek verilen karara katılmıyorum.

AYRIŞIK OY

Olayda; iflas idaresi memurları tarafından Av. ...'ın vekil tayin edildiğine ilişkin vekaletnamenin müstenidatını da gösteren örneğinin, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 55'inci maddesinin 5'inci fıkrası ile göndermede bulunulan 48'inci maddesinin 2'nci fıkrası hükmü uyarınca istenilmesinden sonra, temyiz isteminin karara bağlanması gerektiği oyu ile karara karşıyım.

T.C.
D A N I Ş T A Y
Yedinci Daire
Esas No : 2006/41
Karar No : 2007/1679

Özeti : 6183 sayılı Kanun'da, ödeme emrine karşı açılacak davalara ait süreyi ödeme süresine bağlayan bir düzenleme olmadığı gibi, dava açma süresinin 7 gün olduğunun da açık bir biçimde gösterildiği; bu bakımdan, ödeme emrinde ödeme süresinin 30 gün olarak gösterilmiş olması nedeniyle, davacının dava

açma süresi konusunda yanıltıldığından hareketle, 7 günlük sürenin bitiminden sonra açılan davanın süresinde olduğunun kabul edilemeyeceği, ilgililere yanlış bilgi verilmesinin, hizmet kusuru nedeniyle tam yargı davasına yol açacağı hakkında.

Temyiz İsteminde Bulunan : Başbakanlık Gümrük Müsteşarlığı adına
Bandırma Gümrük Müdürlüğü
Karşı Taraf : Oyak Bank Anonim Şirketi
Vekili : Av. …

İstemin Özeti : Davacı Banka adına, 4.2.1999 gün ve 129/B sayılı teminat mektubu nedeniyle hesaplanan gecikme zammının (gecikme zammı oranında faizin) tahsili amacıyla düzenlenerek tebliğ edilen ödeme emrini; ödeme emrinde, alacağın ödenmesi için otuz günlük ödeme süresi gösterilmesi suretiyle davacı, dava açma süresi yönünden yanıltıldığından, davanın süresinde açıldığı kabul edildikten sonra, taahhüt süresinin sona erdiği 2000/Aralık döneminde teminatı paraya çevirme hakkına sahip olan davalı İdarece dört yıl geçtikten sonra işlem tesis edilmesinde davacı Bankaya kusur yüklenemeyeceği gerekçesiyle iptal eden Balıkesir Vergi Mahkemesinin 13.10.2005 gün ve E:2005/533; K:2005/689 sayılı kararının; 4458 sayılı Kanunun 207'nci maddesi uyarınca hesaplanan faizin tahsili amacıyla düzenlenen ödeme emrinde hukuka aykırılık bulunmadığı ileri sürülerek bozulması istenilmektedir.

Savunmanın Özeti : Savunma verilmemiştir.

Tetkik Hakimi Abidin İLDEŞ'in Düşüncesi : Dosyanın incelenmesinden; davacı Banka tarafından 31.1.2003 tarihine kadar yetkili kılanan avukatların tevkil yetkisine dayanarak tayin ettikleri Avukat … tarafından imzalanan ve 31.5.2005 gününde mahkeme kaydına giren dilekçeyle açılan davada, ödeme emrinin iptaline karar verildiği anlaşılmıştır.

Oysa; süreli tayin edilen avukatların tevkil yetkisine dayanarak tayin ettikleri kişilerin yetki süresi de tevkil yetkisine sahip olan kişiler için öngörülen süre ile sınırlı olduğundan, adı geçen Avukatın davacı Banka adına dava açması Yargılama Hukuku kurallarına göre olanaklı değildir. Ancak, tevkil yetkisi verilen kişilerin ayrıca idari görevlerinin de olduğunun anlaşılması karşısında, bu kişilerin Ticaret Kanunu hükümleri çerçevesinde bankayı temsile yetkili olup olmadıklarının açıklığa kavuşturulması gerekmektedir. Bu bakımdan; davacı tüzel kişiliğin davadaki temsili konusunda Yargılama Hukuku kurallarına göre ilk inceleme yapılmaksızın, işin esasının incelenmesi suretiyle verilen mahkeme kararında isabet bulunmamaktadır.

Bu nedenle, temyiz isteminin kabulü ile mahkeme kararının bozulması gerektiği düşünülmektedir.

Danıştay Savcısı Mukaddes ARAS'ın Düşüncesi : Temyiz başvurusu; davacı banka adına gecikme zammının tahsili amacıyla düzenlenen ödeme emrini iptal eden mahkeme kararının bozulması istemine ilişkindir.

6183 sayılı Kanunun 55'inci maddesinde, amme alacağını vadesinde ödemeyenlere 7 gün içinde borçlarını ödemeleri veya mal bildiriminde bulunmaları lüzumunun bir ödeme emri ile tebliğ olunacağı, 58'inci maddesinde ise, ödeme emrine karşı böyle bir borcun bulunmadığı veya kısmen ödendiği veya zaman aşımını uğradığı iddialarıyla 7 gün içinde dava açılabileceği öngörülmüştür.

Olayda, davacı bankaya 23.5.2005 tarihinde tebliğ edildiği anlaşılan ödeme emrine karşı 31.5.2005 tarihinde açılan davada süre aşımı bulunup, ödeme emrinde, borcun 30 gün içinde ödenmesi gerektiğinin belirtilmiş olmasının yukarıda sözü edilen yasa hükmü uyarınca dava açma süresini etkilememesi nedeniyle, mahkemece davanın süre aşımı yönünden reddi gerekirken işin esası incelenmek suretiyle verilen kararda hukuka uyarlık görülmemiştir.

Açıklanan nedenle, temyiz isteminin kabulüyle, mahkeme kararının bozulması gerektiği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Yedinci Dairesince işin gereği görüşüldü:

Temyiz başvurusu; 23.5.2005 gününde tebliğ edilen ödeme emrinin iptali istemiyle 31.5.2005 gününde mahkeme kaydına geçen dilekçeyle açılan davada, davanın süresinde açıldığı kabul edildikten sonra, işin esasının incelenmesi suretiyle ödeme emrinin iptali yolunda verilen mahkeme kararının bozulması istemine ilişkindir.

6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun 55'inci maddesinin birinci fıkrasında, kamu alacağını vadesinde ödemeyenlere, (7) gün içinde borçlarını ödemeleri veya mal bildiriminde bulunmaları gereğinin bir ödeme emri ile tebliğ olunacağı belirtildikten sonra, aynı Kanunun 58'inci maddesinin birinci fıkrasında, kendisine ödeme emri tebliğ olunan kişinin, böyle bir borcu olmadığı veya kısmen ödediği veya zaman aşımına uğradığı iddialarıyla tebliğinden itibaren (7) gün içerisinde idari dava açabileceği hükme bağlandığından, ödeme emrinin tebliğinden itibaren yedi gün içerisinde dava konusu edilmesi zorunlu bulunmaktadır.

2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 14'üncü maddesinin 3'üncü fıkrasının (e) bendinde ise, "süre aşımı", ilk inceleme konuları arasında sayılmış; aynı Kanunun 15'inci maddesinin 1'inci fıkrasının (b) bendinde de, süresinde olmayan davaların reddine karar verileceği hüküm altına alınmıştır.

Her ne kadar, Mahkemece, ödeme emrinde ödeme süresi olarak (30) gün gösterilmesi ile davacının dava açma süresi konusunda yanıltıldığından hareketle davanın süresinde açıldığı kabul edilmiş ise de; ödeme emrinde yazılı (30) günlük sürenin, idari dava açma süresi değil, kamu alacağının ödenmesi için belirlenen süre olduğu, anılan ödeme emrinin incelenmesinden anlaşılmıştır. Öte yandan; 6183 sayılı Kanunda, ödeme emirlerine karşı açılacak idari davalara ait süreyi, ödeme süresine bağlayan bir düzenleme olmadığı gibi; anılan Kanunun 58'nci maddesinde, dava açma süresinin (7) gün olduğu da, açık biçimde gösterilmiştir. Ayrıca; yukarıda sözü edilen hükümlerde açıkça düzenlenen ödeme veya dava açma süresi konusunda idarece ilgililere yanlış bilgi verilmiş olmasının, dava açma süresini değiştirmesi de düşünülemeyeceğinden; hizmet kusuru nedeniyle tam yargı davasına yol açabilecek nitelikteki böyle bir durum nedeniyle, yasada öngörülmeyen dava açma süresinden yararlanılması mümkün değildir.

Bu bakımdan; ödeme emrinin iptali istemiyle, 6183 sayılı Kanunun 58'inci maddesinin yukarıda anılan hükmünde öngörülen yedi günlük dava açma süresinin geçirilmesinden sonra açılan davada, süre aşımı bulunduğundan; davanın, bu nedenle, reddi gerekirken, işin esası incelenmek suretiyle verilen mahkeme kararında isabet görülmemiştir.

Açıklanan nedenle, temyiz isteminin kabulü ile mahkeme kararının bozulmasına; bozma kararı üzerine, Mahkemece, yeniden verilecek kararla birlikte yargılama giderleri de hüküm altına alınacağından, bu hususta ayrıca hüküm tesisine gerek bulunmadığına, 11.4.2007 gününde oybirliği ile karar verildi.

T.C.
D A N I Ş T A Y
Yedinci Daire
Esas No : 2006/2873
Karar No : 2007/1778

Özeti : Duruşmada hazır bulunmayan üyenin bu duruşmanın görüşmelerine ve bu görüşmelerde verilen karara